

trin (три) – от староиндийското *trini*;
štar (четири) – от староиндийското *čatvari*;
panč и **pandž** (пет) – от пракрит *panča*;
šov (шест) – от староиндийското *šaś*;
efta (седем) – от новогръцки *efta*;
oxto (осем) – от новогръцки *oxto*;
enja (девет) – от новогръцки *enja*;
deš (десет) – от староиндийското *deša*;

Числителните от 11 до 19 и от 21 до 31 и т.н. в ромския език възникват чрез свързване на десетици и единични числа с помощта на съюзи. Това е остатък от персийски и средноарменски език. Например **biš-u-jekh** (двадесет и едно) е аналогично на персийското *bišt-o-jekh*, **biš-u-duj** (двадесет и две) от персийски *biš-o-do*.

deš-u-jekh (единадесет);
deš-u-duj (дванадесет);
deš-u-trin (тринадесет);
deš-u-štar (четиринадесет) и т.н.

biš-u-jekh (двадесет и едно);
biš-u-duj (двадесет и две);
biš-u-trin (двадесет и три) и т.н.

trianda (тридесет) – от новогръцки *trianda*;
trianda-u-jekh (тридесет и едно);
trianda-u-duj (тридесет и две) и т.н.

saranda (четиридесет) – от новогръцки *saranda*;
saranda-u-jekh (четиридесет и едно);
saranda-u-duj (четиридесет и две) и т.н.

peninda или **peinda** (петдесет) – от новогръцки *peninda*;
peind-u-jekh (петдесет и едно) и т.н.